

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตัวสกปรกที่สุดคือกิเลสในหัวใจ

เขาเขียนไว้หน้าวัด เขาคิดคะนองหรือเขาดูความเคลื่อนไหวของเราก็ไม่ทราบ หรือเขาเขียนคิดคะนองก็ไม่ทราบ เงินวัดนี้ไม่เก็บ ว่าอย่างนั้นนะ จ่ายไปหมด ใครมาสร้างอะไรๆ ให้ไม่เอา แต่ทางจงกรมเป็นเหว นั้นแหละธรรมเจริญ เขาเขียนไว้ข้างนอก เราไม่ได้ไปเขียนละ เราผ่านไปอ่านดู ที่ว่าไม่เก็บถูกต้อง เงินวัดนี้ไม่เก็บถูกต้อง ออกหมดเลย ใครสร้างอะไรให้ก็ไม่เอา ถูก เราจะเอาเฉพาะที่จำเป็นๆ ไม่จำเป็นไม่ให้ทำ คือทำอะไรต้องมีเหตุมีผลทุกอย่าง

คิดดูซิกุฎิเราเขามาขอสร้างถึง ๘ หน กุฎิเราอย่างทุกวันนี้ อยู่ขนาดนั้นก็ไปอยู่อะไรอีก เขาจะมาขอสร้าง รื้อใหม่ไม่ให้หรือ ขอสร้างใหม่ไม่ให้สร้าง ชัดถึง ๘ หน หนที่ ๘ ขนาบใหญ่เลย เราละขนาบ จากนั้นมาเลยเจียบ เพราะมันอยู่พอเป็นพอไปมาหาอยู่อะไร ว่าอย่างนั้นเลย ร่างกายนี้มันวิเศษวิโสมาจากไหน มันก็กองอสุภะอสุภัง เหล่านี้เขาไม่ได้สกปรกนะ ร่างกายนี้สกปรก ไปเกี่ยวข้องกับอะไรสกปรก เกี่ยวข้องกับเครื่องนุ่งห่มใช้สอยอะไรต้องซักต้องล้างต้องอะไร ไม่มีอะไรสกปรกยิ่งกว่าร่างกาย

สิ่งเหล่านี้เขาไม่ได้สกปรก สร้างไปแล้วเขาก็เรียบร้อยอยู่อย่างนั้น มาสร้างหาอะไร มันก็พอกันแล้วกับซากผีดิบ กุฎิที่พักที่อยู่เขาสวยงามสะอาดสะอาดอันยิ่งกว่าร่างกาย ไม่ให้สร้าง บอก นั้นละ ๘ หน หนที่ ๘ เอาใหญ่เลย เอาจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา ดูเอาจริงๆ ทำไมพูดเท่าไรไม่ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ คำพูดสอนเหล่านี้ไม่เป็นธรรมแล้วเหอ เป็นธรรมแต่จะสร้างฯ อย่างนั้นเหอ ใส่ เจียบ นี้ ๘ หนแล้วนะ จากนั้นมาเจียบก็จะสร้างอะไร ร่างกายของเราอะไรจะสกปรกยิ่งกว่า ร่างกายนี้สกปรกมาก สร้างอะไรขึ้นมาๆ มันสกปรกเพราะร่างกายเข้าไปเกี่ยวข้อง ต้องเช็ดต้องล้างต้องถู มนุษย์ไปไหนสกปรกตรงนั้น แล้วยังจะสร้างหฐๆ หธาๆ ฟุ่ๆ ฟาๆ เท่านั้นชั้นเท่านั้นชั้น ประดับประดา ตกแต่ง ไปตกแต่งอะไรซากผี ให้มันสดสวยงดงามไปที่ไหน นั้นละธรรมท่านพิจารณาอย่างนั้น ท่านจึงไม่ได้ตื่นเต้นกับสิ่งใด คือพอเหมาะพอดีอยู่กันไป

พอพูดอย่างนี้ก็วิ่งเข้าถึงเรื่องหลวงปู่มั่นเรา แต่ท่านไม่ได้มากระจายออกอย่างไร เรา ท่านบอกสร้างหาอะไร ท่านว่า นี่มันพอดีแล้ว คำว่าพอดีครบไปหมด สร้างหาอะไร ไปทำกุฎิกุฎิให้ ท่านดู ท่านไม่ให้ทำ นี่มันพอดีแล้ว ไปอยู่ที่ไหนท่านกันห้องอยู่ๆ ก็พอดีกับอัฐภาพซากผีดิบอยู่ในห้องนั้นมันก็พอดีกัน เหมือนที่หีบศพดิบเท่านั้น ท่านไม่ตื่นไม่เต้นกับที่อยู่ที่อยู่อาศัย ไม่ได้เหมือนกิเลส ตัวสกปรกโสมมที่สุดคือกิเลส มันกลบ

ร่องรอยความสกปรกของมัน อะไรหาตกหาแต่งให้สวยให้งามเพื่อกลบความสกปรก
ของตัวเองที่ฝังอยู่ในร่างกายและจิตใจของโลก

มันไม่ได้สะอาดนะกิเลส สกปรกมากที่สุด มันจึงหาเครื่องประดับมากลบมาปิด
เอาไว้ไม่ให้เห็น ไม่ให้รู้ ใครก็ดูตั้งแต่ผิวเผินข้างนอกๆ ตัวสกปรกคือตัวกิเลสมันไม่ได้
ดู พระพุทธเจ้า-พระสาวกท่านดูตัวนั้น ชำระออกหมดแล้วอยู่ไหนสบายหมด การอยู่
การกินการใช้สอยความเป็นอยู่ปฎายท่านสะดวกสบายหมด เพราะไม่มีอะไรมากวน
กิเลสตัวกวนที่สุด ชอบประดับประดาตกแต่งให้สดสวยงดงาม ไม่มีอะไรเกินกิเลส ตัว
สกปรก มันหามากลบเอาไว้ๆ ไม่ให้มองเห็นตัวสกปรกของมัน ใครเห็นก็เห็นตั้งแต่
ภายนอกที่ประดับประดาตกแต่งหน้าร้าน ภายในร้านมีแต่ขี้หมูขี้หมา กิเลสมันไม่ให้
เห็น ธรรมจ๋อเข้าไปเห็นหมด เป็นอย่างนั้นละ

ถ้าหากว่าความเป็นอยู่ปฎายพอดีกับธรรมท่านแล้ว จะไม่ยุ่งยากมากนะ
มนุษย์เรา นี่เป็นไปเพราะกิเลส อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี ดีไม่ดีแข่งขันกันชิงดีชิงเด่น ชิงไป
ตลอด ชิงอะไรมันไม่ดี ชิงไปไหนมันก็เลวไปทั้งนั้นละ ถ้าดีแล้วไม่ต้องชิงก็ดี อันนี้ชิงดี
ชิงเด่น ดีอยู่ที่ไหนเด่นอยู่ที่ไหนมันไม่มีเรื่องของกิเลส ไม่มีคำว่าดีว่าเด่น มีแต่เลว เรื่อง
ธรรมไม่มีชิง อะไรสกปรกชะล้างออกๆ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น พวกเราพวกตาบอด
มันไม่เห็น เป็นบ้ำกันด้วยการตกแต่งประดับประดา ทุกสิ่งทุกอย่างเอาไว้ให้สวยให้งาม
ที่สุด

คือกิเลสมันกลบตัวของมัน เข้าใจไหม ตัวสกปรกที่สุดคือกิเลสมันอยู่ในหัวใจ
มันหาเครื่องมาปกปิดความสกปรกของมัน ด้วยการตกแต่งประดับประดาทุกสิ่งทุก
อย่าง แม้แต่ร่างกายออกไปถึงบ้านถึงเรือนสถานที่อยู่ มันประดับประดาเอาไว้หมด
เพื่อกลบตัวสกปรกของมัน พวกมันจำเอานะ จะติดตามกันอย่างไรไม่ทัน ตายทิ้งเปล่าๆ
ถ้าตามมันทันแล้วไม่ติดไม่ตั้น อยู่ไหนสบายไปหมด เราไม่ทุกข์มากลำบากมาก นี่
เพราะวิ่งตามกิเลส เห็นเขามีเราก็อยากมี ชิงกัน ชิงกิเลสกัน ตัวนั้นก็สกปรก ตัวนี้ก็
สกปรก แล้วมาพลิกใหม่ชิงดีชิงเด่นกัน ชิงความสกปรกกันไม่ว่านะ เป็นอย่างนั้นละ

ธรรมท่านไม่ได้เป็น ท่านดูตลอดทั่วถึง ดูละเอียดลออมาก ไม่มีอะไรเกินธรรม
ถ้าปฏิบัติตามธรรมแล้วสบายๆ เครื่องบริขารพ่อแม่ครูจารย์มรณภาพมีอะไร ไม่มี
เครื่องบริขารที่จะแยกอันนี้ให้เป็นที่ระลึกกราบไหว้บูชาของบรรดาลูกศิษย์ไม่มี มีบาตร
บาตรก็ดูว่าไปไว้จุดศูนย์กลางที่วัดสุทธาวาส ไม่ได้ให้ส่วนบุคคล ส่วนบุคคลอื่นใดก็ไม่
กล้ารับ ดูเอาไปไว้ที่สุทธาวาสที่พิพิธภัณฑ์ บาตรบริขารหลวงปู่มันไปอยู่ที่นั่น ไม่ได้แจก
ให้ใคร

ความสกปรกมันกลับตัวของมัน ออกให้เป็นของสวยของงามเพื่อไม่ให้เห็นตัวสกปรกมัน เพราะฉะนั้นโลกถึงดีดดินเพราะวิ่งไปตามกิเลสมันหลอก ถ้าดูตามความสัตย์ความจริงแล้วไม่ติดไม่ตื่น การอยู่การกินใช้สอยการแต่งเนื้อแต่งตัว สถานที่อยู่ปลูกบ้านปลูกเรือนพออยู่พอใช้ได้แล้ว พอแล้วๆ อันนี้ทำอะไรไม่พอ เพราะกิเลสมันปกปิดของมัน มันกลัวจะไปเห็นความสกปรกของมัน ต้องประดับประดาตกแต่งตั้งแต่วางกายนี้ออกไปถึงสถานที่อยู่ที่ไหนๆ ให้สวยงามหมด ไม่ให้เห็นความสกปรกของกิเลส

ธรรมท่านเห็นแล้วท่านไม่ยุ่ง ไม่สร้าง ถ้าว่าสร้างที่พักที่อยู่ พออยู่พอเป็นพอไป การใช้สอยก็เหมือนกัน ไม่ฟุ่มเฟือย ทุกอย่างอยู่ง่ายกินง่ายนอนง่าย ไปง่ายมาง่าย ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่กับธรรม ถ้าเป็นกิเลสไม่พอๆ ทั้งนั้นละ เป็นบ้ากันทั้งโลก กิเลสสอนคนให้เป็นบ้า เอาละวันนี้พูดเท่านั้นละ ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ